

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321011414
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321011414.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného I. I., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák., v konaní o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 16.02.2022, sp. zn. 1Nt/23/2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.05.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného I. I., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Galanta rozhodol podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku tak, že zamietol návrh odsúdeného I. I., nar. XX.XX.XXXX v K., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 1T/135/2011.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí práva podať sťažnosť vzdal.

3. Odsúdený podanú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 09.03.2022 nasledovne (skrátene):

3.1. Má za to, že dôvody na obnovu konania existujú, tak ako boli uvedené v samotnom návrhu na obnovu a jeho doplnení. Opakuje, že podľa vyjadrenia odsúdeného, dňa 02.12.2010 bol na jeho osobu vykonaný zásah príslušníkmi policajného zboru zameraný na drogovú trestnú činnosť. Už v čase zásahu resp. domovej prehliadky a následnom prevezení na OR PZ v Galante ho navštívila vtedy neznáma advokátka. Táto oznámila pánovi I., že ju posielal pán C. I. (dodávateľ drogových látok pána I.). Oznámila mu, že ak sa rozhodne spolupracovať s políciou, tak odíde a bude bez právneho zástupcu. Tak sa rozhodol vďaka zlému psychickému rozpoloženiu a sľubom, veriť tejto advokátke, ktorá mu mala tvrdiť, že: „všetko je vybavené a ideš čochvíľa domov“... že spolupracovať s políciou nebude. Obhajkyňa podľa vyjadrenia pána I. tento celú dobu zavádzala a zavádzala aj jeho rodinu. Zakázala mu pristúpiť na dohodu o vine a treste. Plnomocenstvo jej vypovedal v rámci odvolacieho konania z dôvodu straty dôvery medzi klientom a advokátom. Avšak na spoluprácu, prípadne „dohodu“ už bolo neskoro. Právnička nechránila podľa názoru odsúdeného jeho záujmy, ale záujmy pána I., čo by vedeli potvrdiť minimálne traja svedkovia.

3.2. Poukazuje na to, že právo na obhajobu je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu, ktorá zabezpečuje „rovnosť zbraní“ medzi obvineným a žalobcom na strane druhej v trestnom konaní. Pri posudzovaní, či boli zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, sú dôležité konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť práva obvineného tak, aby boli okrem iného objasnené aj všetky skutočnosti svedčiace v ich prospech a aby sa na ne v konaní a pri rozhodovaní prihliadalo. (1Tdo V 16/2011).

3.3. Podľa rozhodnutia 3 Tost/18/2017 zo dňa 28.06.2017, skutočnosťou súdu skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je v istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie

skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku alebo rozhodnutie ESLP konštatujúce porušenie základných práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§394 ods. 4 Trestného poriadku. Je názoru, že skutočnosti uvádzané odsúdeným sú novými skutočnosťami tak, ako to predpokladá zákon a judikatúra vo vzťahu ku obnove konania. Jednak z hľadiska obnovy konania a jednak z hľadiska svedka I..

3.4. Pri domovej prehliadke bolo nájdených niekoľko gramov metamfetamínu a marihuany. Tu odsúdený zdôrazňuje, že domova prehliadka bola vykonaná v rodinnom dome jeho priateľky resp. dome jej rodičov. Následne na vyjadrenie veliteľa zásahu pána I. sa vykonala prehliadka susedného pozemku, kde sa našli ďalšie drogové látky. Avšak nikde na týchto predmetoch sa nenašli odtlačky prstov, DNA či pachové stopy pána I., napriek tomu, že sa tam našlo množstvo odtlačkov. Z prechovávaní týchto predmetov pána I. ho usvedčil práve pán I., ktorý tvrdil, že videl ako ich pán I. vyhodil v igelitke cez strešné okno, ktoré bolo z bodku budovy a pritom bola tma.

3.5. V spojitosti s výsluchom vyšetrovateľov resp. policajtov ako svedkov v tej istej veci, či už k obsahu, spôsobu, alebo priebehu nimi vykonaných procesných úkonov vo veci, v ktorej pôsobili ako orgány činné v trestnom konaní, Najvyšší súd SR zastáva názor, že takýto úkon nemá povahu právne relevantného procesného úkonu, a preto sa ani nesmie nachádzať v trestnom spise. Postavenie orgánu činného v konkrétnej trestnej veci je nezlučiteľné s postavením svedka v nej, pretože o tom, ako prebiehal úkon trestného konania a aký je jeho obsah svedčí zápisnica o úkone, resp. iná listina o zákonných náležitostiach tohto úkonu. Ak by vyslúchané osoby potvrdili nezákonnosť svojho postupu, došlo by z ich strany k naplneniu základných znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona (1 Tdo V 16/2011).

3.6. Pokiaľ by nebolo brané do úvahy svedectvo pána I., nebolo by možné pripočítať „na vrub“ pána I. časť zaistených drogových látok, a nebolo by možné použiť kvalifikačné kritérium väčší rozsah, a pán I. by mohol byť odsúdený podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, čím je splnená podmienka možnosti podstatne nižšieho trestu.

3.7. Vzhľadom na uvedené má za to, že sa jedná o súdu v čase rozhodovania neznámu skutočnosť, ktorá môže priniesť podstatný rozdiel vo výške trestov v prospech páchatel'a, prípadne môže viesť aj k upusteniu od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na jeho neskoršie odsúdenie na 11 rokov, a preto je potrebné aby Okresný súd Galanta obnovu konania pripustil. Uvádza, že rozhodnutie súdu je arbitrárne, nedostatočne odôvodnené a tým pádom aj nepreskúmateľné, keď samotné odôvodnenie je v podstate v jednom odstavci uznesenia.

3.8. Žiada preto, aby sťažnostný súd zrušil uznesenie Okresného súdu Galanta a vec vrátil na prvostupňový súd.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd na verejnom zasadnutí o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania zo dňa 21.12.2021 vo veci Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 1T/135/2011. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený neuviedol žiadnu skutočnosť alebo dôkaz zakladajúcu dôvod obnovy konania. Tvrdenie o účelovosti poskytovaných právnych služieb obhajcom takouto skutočnosťou nie je, keďže sa netýka zisteného skutkového stavu, ale skôr porušenia práv obvineného a teda procesných väd, čo je oprávnený skúmať dovolací súd. Taktiež tvrdenie o nezákonnosti vykonaného výsluchu svedka I. nepredstavuje dôvod obnovy konania. F. uvedeného, ako aj všetkých ostatných dôkazov bola vyhodnotená už v pôvodnom konaní a konanie o obnove nepredstavuje akýsi tretí stupeň preskúmania rozhodnutia, nedochádza v ňom k posudzovaniu hodnotenia dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, iba k posúdeniu, či novo navrhnuté dôkazy, ktoré neboli známe alebo objektívne nemohli byť navrhnuté v pôvodnom konaní, sú spôsobilé prívodiť iné rozhodnutie vo veci.

8. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

9. Sťažnostný súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Prvostupňový súd správne postupoval pokiaľ obnovu konania v uvedenej trestnej veci zamietol v zmysle § 399 Trestného poriadku.

10. Aj podľa názoru sťažnostného súdu, skutočnosti a námietky uvádzané v rozsahu písomného podania odsúdeného nemožno považovať za dôvody povolenia obnovy konania. Inštitút obnovy konania patrí medzi mimoriadne opravné prostriedky, ktorými dochádza k prelomeniu právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím. Ako taký by mal byť využívaný len tam, kde pre jeho použitie svedčia dostatočne silné dôvody.

11. Za nové skutočnosti, alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku nemožno považovať skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. V danom prípade nebol produkovaný žiaden nový dôkaz súdu v pôvodnom konaní neznámy. Je teda zrejmé, že nebola splnená ani základná podmienka na prípadné povolenie obnovy konania.

12. Podstata argumentácie odsúdeného spočíva v tom, že konaním obhajkyne v pôvodnom konaní bolo porušené jeho právo na obhajobu a zároveň, že výpoveď svedka I. nemôže byť braná do úvahy, keďže postavenie OČTK je nezlučiteľné s postavením svedka. V tejto súvislosti však sťažnostný súd uvádza, že nie je účelom obnovovacieho konania opätovne preskúmať správnosť postupu súdov pri prejednaní odvolania obžalovaného. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom proti už právoplatným rozhodnutiam a nespíňa teda úlohu riadnych opravných prostriedkov, čoho sa v podstate domáha odsúdený svojím návrhom. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na povolenie obnovy konania nemá právomoc posudzovať správnosť hodnotenia dôkazov, ktoré vykonali orgány činné v trestnom konaní alebo súdy v pôvodnom trestnom konaní.

13. K povoleniu obnovy konania zároveň nemôže viesť subjektívna nespokojnosť a nesúhlas odsúdeného s postupom orgánov činných v trestnom konaní ako aj jeho nespokojnosť s postupom a rozhodnutím súdu. V žiadnom prípade nemožno rozhodnutie o povolení obnovy konania oprieť o povinnosť súdu opätovne preskúmať jeho rozhodnutia z hľadiska toho, či sa v pôvodnom konaní správne vysporiadal so zistenými skutkovými okolnosťami, a s obhajobou obvineného. V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať ani vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní, ale je obmedzené predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, resp. skôr neznáme.

14. V sťažnosti odsúdeného však neboli uvedené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Okolnosti svedeckej výpovede svedka I. nemožno považovať za novú skutočnosť, nakoľko rovnaké námietky odsúdený zniesol aj v základnom konaní, s ktorými sa súd prvého stupňa už vysporiadal. Už vyššie je uvedené, že nespokojnosť odsúdeného so spôsobom, akým sa súd a orgány činné v trestnom konaní vysporiadali s určitými okolnosťami, nemôže viesť k revízii konania, pretože by tým boli porušené princípy, na ktorých je založený inštitút mimoriadneho opravného prostriedku - obnovy konania.

15. Čo sa týka námietok odsúdeného ohľadom konania jeho obhajkyne v základnom konaní, k tomu musí sťažnostný súd uviesť, že súd nemá právomoc hodnotiť konanie obhajkyne a preskúmať spôsob výkonu obhajoby.

16. S poukazom na vyššie uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.